

§ 10.

За преобращеніе то на Хріста. Лука. 9-28-36.

Подырь туй вазлѣзълъ Хрістосъ съсъ *Петра Іакова* и *Іоанна* на Галилейска та гора *Ѡаворъ*, дѣто тѣзи три ученицы Му видели лице то толкосъ, свѣтливо като нѣкое слънце, а дрехъ тѣхъ Му толкосъ бѣлѣхъ, като ли чи е снѣгъ: при това еще чули и гласъ отъ небе то, кой-то выкалъ: *Сей есть сынъ мой възлюбленный, Того послушайте.* Това чудно евеніе се на-

Мат. 17-22. и слѣдъ. } рича *Преображеніе Хрістово*. Отъ тамъ, кѣто се вращалъ въ Іерусалимъ, пакъ казалъ на ученицѣхъ тѣхъ Си на пѣтятъ, какъ щѣтъ да Го мѣчатъ, и приковѣтъ на кръсть; далъ въ Капернаумъ книсонать, кой то се искалъ отъ Него, (даваніе-то си), и искалъ Самъ да подаде примѣръ, какво трѣба да се покорявамы на Царска та власть, и укорилъ ученицы тѣхъ си, кѣто се препирали за първенство то, и ги прикланялъ кѣмъ смиреномѣдріе и братско съгласіе. Кѣто се минало нѣколко време, ходилъ въ Іерусалимъ за празникатъ на кѣщѣхъ тѣхъ, кого то Еврес-тѣхъ сѣхъ установили да се празнува за възпомяніе на четьре-десетъ годишно то си странствованіе въ пустиня та, ипоучавалъ въ храматъ предъ сичкіятъ народъ. какъ е пратѣнъ Той отъ Бога. Іудее-тѣхъ, кѣто се узлобили заради туй, искали да го оставятъ подъ стража: амѣ Нико-димъ не имъ далъ да свѣршатъ туй. Други пѣтъ искали да го убіѣжтъ съ камънье; амѣ Хрістосъ, кѣто излѣзълъ невидимо отъ Храматъ, отдалечилсе отъ Іерусалимъ, и, кѣто про-

Лук. 10. 3. ст. 1. } миналъ Самаріѣхъ, избралъ еще 70 ученицы и ги расправлялъ въ разны страны за да проповѣдаты ученіе то му.

§ 11.

Предъ четьвѣртытъ празникъ на Пасха та, Хрістосъ отишель въ Іерусалимъ. Въ кѣща та или доматъ на Фарі-